

Energeticky strádající Evropa brzy pozná, jakou cenu má přátelství s Washingtonem

 cz24.news/energeticky-stradajici-evropa-brzy-pozna-jakou-cenu-ma-pratelstvi-s-washingtonem

9. září 2022

Stáhnout PDF

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](https://t.me/cz24news)

EU: Americká ministryně energetiky tlačí na rafinerie v USA, aby přestaly vyvážet další pohonné hmoty evropským spojencům, kteří je nutně potřebují.

Americká ministryně energetiky Jennifer Granholm © Tom Williams / CQ Roll Call / Getty Images

Začíná to vypadat, že Evropa je na řadě, aby zjistila, jakou cenu mají sliby Washingtonu. V dopise, který redakce deníku Wall Street Journal označila za „šikanu“, požaduje americká ministryně energetiky Jennifer Granholmová, aby se hlavní rafinérské společnosti v zemi zdržely zvyšování vývozu pohonných hmot v době, kdy jsou američtí spojenci v Evropě ve velké nouzi. „Vzhledem k historické úrovni vývozu amerických rafinovaných produktů vás znovu naléhavě žádám, abyste se v nejbližší době zaměřili na vytváření zásob ve Spojených státech, a nikoli na rozprodávání současných zásob a další zvyšování vývozu,“ napsala Granholmová s odkazem na „historicky nízkou úroveň zásob benzínu a nafty v některých částech země“. Jinými slovy, Amerika na prvním místě. Koho to překvapuje? Evropa by rozhodně neměla být překvapená – navzdory tomu, co se jí možná zdálo.

Postoj Granholmové je na hony vzdálený společnému prohlášení, které EU a Bílý dům vydaly 27. června a v němž se uvádí spolupráce při „společném hledání způsobů, jak v nadcházejících měsících dále snížit příjmy Ruska z energetických zdrojů,“. Západní spojenci tvrdili, že „učinili významné kroky ke snížení závislosti Evropské

unie na ruských fosilních palivech snížením poptávky po zemním plynu, spoluprací na technologiích energetické účinnosti a diverzifikací dodávek energie,,

Kde je ta spolupráce teď? Pravdou je, že USA jednoduše nemají infrastrukturu a kapacity, které by mohly uspokojit obrovské potřeby Evropy, a doma čelí tlaku na životní prostředí, který jejich výstavbu komplikuje. Je to stejné zdůvodnění, které zabránilo kanadskému premiérovi Justinu Trudeauovi slíbit kanadský zkapalněný zemní plyn německému kancléři Olafu Scholzovi během jeho návštěvy Ottawy na začátku tohoto měsíce.

Bílý dům prohlásil, že se jedná o „partnerskou spolupráci s cílem diverzifikovat dodávky energie do Evropy“ a že „Spojené státy a další producenti se přidali“. Až na to, že nyní americká ministryně energetiky říká americkým dodavatelům energie, aby se schovali za gauč a dělali, že nejsou doma, zatímco EU běhá po celém světě a zběsile klepe na dveře.

Je pochopitelné, že americký prezident Biden a demokraté se před listopadovými volbami starají o své vlastní politické zájmy. Určitě nechtějí riskovat nedostatek pohonných hmot doma, který by mohl přisoudit vítězství republikánům.

Washingtonu také nevyhovuje, že se EU potýká s problémy bez levného ruského plynu. Dávno před ukrajinským konfliktem Washington sankcionoval plynovod Nord Stream 2, který se blížil k dokončení a měl dopravovat ruský plyn do Evropy přes Německo. Argumentem Washingtonu, který vyvolával obavy, bylo, že pro Evropu není dobré, aby byla energeticky závislá na Rusku. Pod záminkou ochrany Evropy před sebou samou se tedy Washington snažil projekt přiškrtit. Výsledkem je samozřejmě méně ekonomicky životaschopná Evropa, což Washingtonu přináší globální konkurenční výhodu.

Díky ruskému plynu proudícímu plynovodem Nord Stream 1 se Německo stalo hospodářským srdcem Evropské unie a EU se stala globálně konkurenceschopnou na stejné úrovni jako Washington. Závislost na něm nebyla pro EU až dosud nikdy problémem. A problémem je až nyní, protože se EU jednostranně odřízla od vlastních dodávek a nyní se snaží překroutit na vinu ruského prezidenta Vladimira Putina. Obviňování Putina a přesvědčování Evropanů, že za všechno může Rusko, je asi jedinou šancí, kterou mají evropští představitelé, jak v situaci rekordně vysokých účtů za energii, nedostatku energie, výpadků, přidělového systému, nedostatku výroby a deindustrializace od sebe odvrátit rozhořčení veřejnosti. Pokud se jim nepodaří tuto časovanou bombu hněvu úspěšně zneškodnit, může to znamenat občanské nepokoje doma.

Ne že by členské státy EU neměly na výběr. Maďarsko dokazuje, že je zcela možné odmítnout protiruské energetické sankce, pokud se má za to, že to není v nejlepším zájmu vlastních lidí a průmyslu. Nejenže si Maďarsko od počátku konfliktu zajistilo nové energetické dohody s Ruskem, ale nyní také dalo zelenou výstavbě nových jaderných reaktorů, které má postavit Rusko.

Maďarsko projevilo odvahu zachránit se, zatímco zbytek EU zavádí větší kontrolu spotřeby energie a zároveň říká svým občanům, aby se připravili na úspory. Jak se již většina světa poučila, když Amerika slibuje lepší budoucnost poté, co zničila to, co předtím existovalo, Evropa je na pokraji toho, že v tom všem bude velkým poraženým. Washington vždy sleduje především své vlastní zájmy, jak potvrzuje i dopis Granholmové. EU by měla zvážit, zda by neměla udělat totéž dříve, než bude pozdě.

AUTOR: Rachel Marsdenová

ZDROJ: 1 / 2

Překlad a české titulky: Admin Nekorektní TOP-CZ

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.